

Dictamen en relació amb la consulta formulada per la delegada de protecció de dades d'un Ajuntament relativa a l'ús de la dada del correu electrònic d'una persona per notificar l'inici del procediment administratiu

Antecedents

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de la delegada de protecció de dades d'un Ajuntament en el qual exposa i formula la següent consulta:

“L'Ajuntament en ocasions té la necessitat de notificar la existència de l'inici d'un expedient sancionador a una persona que es treballador de la Corporació. No aconseguint notificar-li al seu domicili i disposant d'un correu corporatiu i un correu privat del treballador (que es troba en situació de baixa laboral de llarga durada), es planteja la qüestió de si seria possible (atesa la normativa sobre protecció de dades) fer ús del correu electrònic (corporatiu o privat) per a notificar-li l'inici d'un expedient sancionador?. I tanmateix en el cas de no ser un treballador/ra de l'Ajuntament i disposar d'un correu electrònic facilitat pel ciutadà per un ús diferent, si seria possible fer ús d'aquesta dada personal (correu electrònic) per notificar-li la existència de l'inici d'un expedient sancionador, quan no se li pot notificar en cap domicili (o té resultat defectuós) [...]”

Analitzada la consulta, vista la normativa vigent aplicable, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb allò que estableix l'article 5, apartats g) i o) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, correspon a l'Autoritat proporcionar informació sobre els drets de les persones en matèria de tractament de dades personals, així com respondre les consultes que formulin les entitats del seu àmbit d'actuació sobre la protecció de dades de personals en poder de les administracions públiques. L'article 8.2.g) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, disposa que és funció de la directora de l'Autoritat respondre les consultes que l'Administració de la Generalitat, els ens locals i les universitats de Catalunya li formulin sobre l'aplicació de la legislació de protecció de dades personals.

En conseqüència, el present dictamen s'emet d'acord amb les esmentades previsions dels articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest dictamen es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades

II

La consulta exposa que, a vegades, l'Ajuntament no aconsegueix notificar a la persona interessada l'acord d'inici dels expedients sancionadors en el seu domicili, i planteja la possibilitat de notificar aquest acord a través del correu electrònic. En particular, la consulta es divideix en dues preguntes:

- “No aconseguint notificar-li (a la persona interessada) al seu domicili i disposant d'un correu corporatiu i un correu privat del treballador (que es troba en situació de baixa laboral de llarga durada), es planteja la qüestió de si seria possible [...] fer ús del correu electrònic (corporatiu o privat) per a notificar-li l'inici d'un expedient sancionador?”
- “I tanmateix en el cas de no ser un treballador/ra de l'Ajuntament i disposar d'un correu electrònic facilitat pel ciutadà per un ús diferent, si seria possible fer ús d'aquesta dada personal (correu electrònic) per notificar-li la existència de l'inici d'un expedient sancionador, quan no se li pot notificar en cap domicili (o té resultat defectuós) [...]”

Amb caràcter previ a l'anàlisi de la consulta plantejada, cal tenir en compte que els termes en què es formula plantegen dubtes sobre si quan fa referència a treballadors de l'Ajuntament només inclou en aquesta categoria al personal laboral, o també inclou el personal funcionari de carrera, interí i l'eventual. Ara bé, d'acord amb l'anàlisi que es du a terme a continuació, val a dir que aquesta informació no adquireix rellevància, ja que la conclusió a la qual s'arriba aplica a tot el personal de l'Ajuntament consultant.

Alhora, cal fer avinent que la present anàlisi es durà a terme entenent que quan la consulta fa referència a la pràctica de la notificació de l'acord d'inici d'un expedient sancionador a un treballador (personal de l'Ajuntament) en realitat fa referència al procediment disciplinari, que forma part de la potestat sancionadora de les administracions públiques.

Situada la consulta, cal tenir en compte que d'acord amb el que estableixen els articles 2.1 i 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), d'ara endavant RGPD, la normativa de protecció de dades s'aplica als tractaments que es duguin a terme sobre qualsevol informació “sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona”.

Per tant, qualsevol informació que permeti identificar directament o indirectament una persona física és dada personal, i queda protegida pels principis i garanties de la normativa de protecció de dades (RGPD) i Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD)).

Segons el considerant 26 de l'RGPD: “[...] Para determinar si una persona física es identificable, deben tenerse en cuenta todos los medios, como la singularización, que

razonablemente pueda utilizar el responsable del tratamiento o cualquier otra persona para identificar directa o indirectamente a la persona física. [...].”

En línia amb això, com ha fet avinent aquesta Autoritat en diversos informes (CNS 55/2019, IAI 18/2019, IAI 2/2021, o CNS 36/2022, que es poden consultar al web de l’Autoritat www.apdcat.cat), les adreces de correu electrònic laborals o professionals que es poden associar a persones físiques identificables (art. 4.1 RGPD), s’han de considerar com a dada de personal. I a aquesta conclusió també s’ha d’arribar respecte dels correus electrònics privats o d’ús personal quan es puguin associar a una persona física identificable o identificada, com sembla que concorre en el supòsit plantejat en la consulta, en la mesura que la delegada de protecció de dades fa referència a la possibilitat de poder notificar l’acord d’inici del procediment a través del correu electrònic quan es disposi d’aquesta dada.

Així doncs, en el cas de la consulta plantejada, no hi ha cap dubte que el correu electrònic és informació personal sotmesa als principis i garanties de la normativa de protecció de dades (RGPD i LOPDGDD).

Partint d’aquesta base, d’acord amb el que preveu l’article 5.1.a), qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit. I, en aquest sentit, l’RGPD estableix la necessitat de concórrer en alguna de les bases jurídiques de l’article 6.1, entre les quals consta a la lletra a), quan l’interessat ha donat el consentiment per al tractament de les seves dades personals, per a una o diverses finalitats específiques, a la lletra c), quan el tractament és necessari per complir amb una obligació legal aplicable al responsable del tractament, i a la lletra e), en el cas que sigui necessari per complir amb una missió realitzada en interès públic o en l’exercici de poders públics conferits al responsable del tractament.

Tal com es desprèn de l’article 6.3 de l’RGPD i recull expressament l’article 8 de l’LOPDGDD, el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en les bases jurídiques de l’article 6.1. c) i e) de l’RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

La Llei 39/2015, d’1 d’octubre, del Procediment administratiu comú de les Administracions Públiques (LPAC) té per objecte, entre altres, regular els requisits de validesa i eficàcia dels actes administratius, el procediment administratiu comú a totes les administracions públiques, incloent el sancionador (art. 1). Alhora, la Llei 26/2010, del 3 d’agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya (LRJPAPC) regula el règim jurídic de les administracions públiques de Catalunya i les especificitats del procediment administratiu que els són pròpies (art.1.a)

Quant al procediment disciplinari, en el cas del personal de l’Ajuntament, l’article 98 del Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d’octubre, pel qual s’aprova el text refós de la Llei de l’Estatut Bàsic de l’Empleat Públic (EBEP), estableix que el procediment que s’estableixi en el desplegament de l’EBEP s’ha d’estructurar atenent els principis d’eficàcia, celeritat i economia processal, amb ple respecte als drets i garanties de defensa del presumpte responsable.

En el cas dels ens locals, cal estar al Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s’aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals, el qual estableix a l’article 273 que “la tramitació, les comunicacions i les notificacions s’han d’ajustar en tot cas al que disposa la legislació general sobre procediment administratiu”. Per tant, cal estar al que estableix l’LPAC.

Ara bé, quant al personal laboral, el Decret 214/1990 preveu que “La selecció i provisió de llocs de treball del personal laboral es regeix pel sistema normatiu que s’esmenta en els punts anteriors. El règim de les relacions d’aquest personal serà en la seva integritat el que estableixen les normes de dret laboral” (art. 2).

Així doncs, quant al règim disciplinari del personal laboral, cal estar al que estableixen les normes de dret laboral. En aquest sentit, l’Acord regulador de les condicions de treball dels empleats públics de l’Ajuntament preveu expressament que el règim disciplinari del personal laboral de la corporació s’adequarà en tot cas al marc definit per la normativa d’aplicació al personal funcionari de l’Administració Local. Per tant, cal estar al que preveu l’article 273 del Decret 214/1990 que remet, quant a la tramitació, comunicacions i notificacions a l’LPAC.

Per tot el que s’ha exposat, d’acord amb el que s’ha avançat, en qualsevol dels supòsits que planteja la consulta (notificació al ciutadà o al personal de l’Ajuntament) l’anàlisi s’ha de dur a terme d’acord amb les previsions de l’LPAC i les especificitats de l’LRJPAPC.

III

La Llei 39/2015, d’1 d’octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) estableix que l’òrgan que dicti les resolucions i els actes administratius els ha de notificar als interessats els drets i interessos dels quals siguin afectats per aquells (art. 40.1) i preveu les condicions generals per a la pràctica de les notificacions (art. 41).

D’entrada, cal advertir que l’ús del correu electrònic en el procediment administratiu està previst expressament a l’article 41.1 de l’LPAC, in fine, el qual preveu que l’interessat pot (per tant, no és obligatori) identificar un dispositiu electrònic i/o una adreça de correu electrònic que servirà per a l’enviament dels avisos a què es refereix l’article 41.6 de l’LPAC, i exclou el seu ús per dur a terme la pràctica de notificacions.

L’article 41.6 de l’LPAC quan fa referència al fet que "Con independencia de que la notificación se realice en papel o por medios electrónicos, las Administraciones Públicas enviarán un aviso al dispositivo electrónico y/o a la dirección de correo electrónico del interesado que éste haya comunicado, informándole de la puesta a disposición de una notificación en la sede electrónica de la Administración u Organismo correspondiente o en la dirección electrónica habilitada única. La falta de práctica de este aviso no impedirá que la notificación sea considerada plenamente válida".

Al seu torn, l’article 43 del Reial decret 203/2021 desenvolupa aquest article i preveu, en altres qüestions, que en el cas que la persona interessada sigui un subjecte obligat a relacionar-se per mitjans electrònics i l’administració emissora de la notificació no disposi de dades de contacte electròniques per practicar l’avis de la seva posada a disposició, en els procediments iniciats d’ofici la primera notificació que efectui l’administració, organisme o entitat es realitzarà en paper d’acord amb el que estableix l’article 42.2 de l’LPAC, advertint l’interessat en aquesta primera notificació que les successives notificacions es practican en forma electrònica per compareixença a la seu electrònica o seu electrònica associada que correspongui o, si s’escau, a través de la Direcció Electrònica Habilitada única segons hagi disposat per a les seves notificacions l’administració, organisme o entitat respectiu, i donant-li a conèixer que, d’acord amb el que preveu l’article 41.1 de l’LPAC pot identificar un

dispositiu electrònic, una adreça de correu electrònic o ambdós per a l'avís de la posada a disposició de les notificacions electròniques posteriors.

Per tant, des de la perspectiva de l'eficàcia dels actes administratius, la normativa analitzada només expressament preveu l'ús del correu electrònic per enviar l'avís de la posada a disposició de les notificacions electròniques, sempre que l'interessat l'hagi identificat.

Ara bé, d'acord amb els antecedents exposats, la consulta planteja la possibilitat de fer ús del correu electrònic per a notificar l'acord d'inici d'un procediment.

A tal efecte, cal tenir en compte que l'article 41.1 de l'LPAC preveu el següent:

“1. Las notificaciones se practicarán preferentemente por medios electrónicos y, en todo caso, cuando el interesado resulte obligado a recibirlas por esta vía.

No obstante lo anterior, las Administraciones podrán practicar las notificaciones por medios no electrónicos en los siguientes supuestos:

a) Cuando la notificación se realice con ocasión de la comparecencia espontánea del interesado o su representante en las oficinas de asistencia en materia de registro y solicite la comunicación o notificación personal en ese momento.

b) Cuando para asegurar la eficacia de la actuación administrativa resulte necesario practicar la notificación por entrega directa de un empleado público de la Administración notificante.

[...]

Los interesados que no estén obligados a recibir notificaciones electrónicas, podrán decidir y comunicar en cualquier momento a la Administración Pública, mediante los modelos normalizados que se establezcan al efecto, que las notificaciones sucesivas se practiquen o dejen de practicarse por medios electrónicos.

[...]

Adicionalmente, el interesado podrá identificar un dispositivo electrónico y/o una dirección de correo electrónico que servirán para el envío de los avisos regulados en este artículo, pero no para la práctica de notificaciones.”

Al seu torn, l'article 43 de l'LRJPAPC estableix el següent:

“1. Les administracions públiques catalanes han d'utilitzar preferentment els mitjans electrònics en els procediments administratius mitjançant la tramitació per aquesta via de les comunicacions, els tràmits, els informes, les resolucions i altres actuacions, tant de l'administració competent com de les persones interessades, sens perjudici del dret dels ciutadans a utilitzar altres mitjans i a ésser-hi atesos.

2. Les administracions públiques poden establir per reglament l'obligatorietat de comunicar-s'hi utilitzant només mitjans electrònics, quan els interessats siguin persones jurídiques o col·lectius de persones físiques que, amb motiu de llur capacitat econòmica o

tècnica, dedicació professional o altres motius acreditats, tinguin garantits l'accés als mitjans tecnològics necessaris i llur disponibilitat.

3. Les administracions públiques catalanes han d'utilitzar mitjans electrònics en llurs comunicacions amb els ciutadans sempre que aquests així ho hagin sol·licitat o consentit expressament. La sol·licitud i el consentiment es poden emetre i demanar per mitjans electrònics.

[...]

5. La persona interessada, sens perjudici del que disposen els apartats 1, 2, 3 i 4, pot exercir en qualsevol moment del procediment el dret a utilitzar un mitjà no electrònic i a revocar el consentiment per a les comunicacions electròniques. L'exercici d'aquest dret requereix una sol·licitud expressa de la persona interessada.

6. Si en un mateix procediment hi ha diverses persones interessades, la sol·licitud o l'acceptació de l'ús de mitjans electrònics per part d'una d'elles no pressuposa les de la resta, que poden exercir llur dret a comunicar-se amb l'administració per altres mitjans.”

D'acord amb aquests articles, les administracions públiques han de practicar les notificacions preferentment per mitjans electrònics i, en tot cas, si l'interessat està obligat a rebre-les per aquesta via. Alhora, s'estableix que quan l'interessat no està obligat a rebre notificacions electròniques, pot decidir i comunicar en qualsevol moment a les administracions públiques que les notificacions successives es practiquin o es deixin de practicar per mitjans electrònics.

Per tant, la pràctica de notificacions a través de mitjans electrònics dependrà de si l'interessat està obligat a comunicar-se amb les administracions públiques per aquesta via o bé, en el cas que no estigui obligat, si ha decidit i comunicat a l'administració pública que les successives notificacions es practiquin per mitjans electrònics.

A tal efecte, cal tenir en compte que l'article 14 de l'LPAC estableix, respecte del dret i obligació a relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques, el següent:

“1. Las personas físicas podrán elegir en todo momento si se comunican con las Administraciones Públicas para el ejercicio de sus derechos y obligaciones a través de medios electrónicos o no, salvo que estén obligadas a relacionarse a través de medios electrónicos con las Administraciones Públicas. El medio elegido por la persona para comunicarse con las Administraciones Públicas podrá ser modificado por aquella en cualquier momento.

2. En todo caso, estarán obligados a relacionarse a través de medios electrónicos con las Administraciones Públicas para la realización de cualquier trámite de un procedimiento administrativo, al menos, los siguientes sujetos:

a) Las personas jurídicas.

b) Las entidades sin personalidad jurídica.

c) Quienes ejerzan una actividad profesional para la que se requiera colegiación obligatoria, para los trámites y actuaciones que realicen con las Administraciones Públicas en ejercicio de dicha actividad profesional. En todo caso, dentro de este colectivo se entenderán incluidos los notarios y registradores de la propiedad y mercantiles.

d) Quienes representen a un interesado que esté obligado a relacionarse electrónicamente con la Administración.

e) Los empleados de las Administraciones Públicas para los trámites y actuaciones que realicen con ellas por razón de su condición de empleado público, en la forma en que se determine reglamentariamente por cada Administración.”

En el cas que ens ocupa, l'Ajuntament consultant fa referència a la notificació a persones físiques (“no treballador/a de l'Ajuntament”) i al personal de l'Ajuntament. Per tant, sobre la base d'aquest article, les persones físiques no resten obligades a relacionar-se amb les administracions públiques a través de mitjans electrònics, mentre que el personal de l'Ajuntament sí que estan obligats en la mesura que els tràmits i les actuacions s'efectuïn per raó de la seva condició d'empleat públic.

Cal fer avinent que, d'acord amb el que estableix l'article 8 del Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP), són empleats públics les persones que desenvolupen funcions retribuïdes en les administracions públiques al servei dels interessos generals, i es classifiquen en funcionaris de carrera, funcionaris interins, personal laboral i personal eventual.

Així, en el cas de la pràctica de notificacions a les persones físiques, prenent en consideració que l'Ajuntament circumscriu la consulta a la notificació de l'acord d'inici dels procediments sancionadors, cal tenir en compte l'article 41.4 de l'LPAC, el qual preveu que:

“4. En los procedimientos iniciados de oficio, a los solos efectos de su iniciación, las Administraciones Públicas podrán recabar, mediante consulta a las bases de datos del Instituto Nacional de Estadística, los datos sobre el domicilio del interesado recogidos en el Padrón Municipal, remitidos por las Entidades Locales en aplicación de lo previsto en la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases del Régimen Local.”

I, al seu torn, l'article 43.4 de l'LRJPAPC, el qual preveu el següent:

“4. En els procediments iniciats d'ofici, l'administració pública només pot utilitzar i requerir les comunicacions electròniques en les relacions amb els interessats si aquests ho accepten, llevat que s'hagi establert per reglament l'obligació de comunicar-s'hi utilitzant només mitjans electrònics, d'acord amb el que estableix l'apartat 2.”

Posant en relació aquests articles amb l'article 14 de l'LPAC, l'Ajuntament està subjecte al règim que preveu l'article 42 de l'LPAC, relatiu a la pràctica de les notificacions en paper, quant a la pràctica de notificacions a persones físiques, inclòs l'acord d'inici d'un procediment sancionador. En particular, aquest article estableix expressament instruccions en cas que la persona interessada no es trobi al seu domicili en el moment de lliurar-se la notificació, no es fes ningú càrrec de la notificació o bé en el cas que els intents de

notificació resultin infructuosos. En aquest darrer cas, cal estar al que preveu l'article 44 de l'LPAC, relatiu a la notificació infructuosa, l'anàlisi del qual no procedeix en aquest dictamen.

I això sense perjudici que l'article 42 de l'LPAC prevegi que les notificacions que es practiquin en paper hagin de ser posades a disposició de l'interessat a la seu electrònica de l'administració o organisme actuant perquè la persona interessada pugui accedir al contingut de les mateixes de forma voluntària (apartat 1) i que, en el moment d'accés al contingut de la notificació, se li ofereixi la possibilitat que la resta de notificacions es puguin realitzar a través de mitjans electrònics (apartat 3).

D'acord amb el que s'ha exposat, l'ús de mitjans electrònics per a la pràctica de notificacions a persones físiques només serà possible en cas que manifesti la seva voluntat de rebre les successives notificacions a través d'aquest mitjà. I, en aquest cas, l'Ajuntament està subjecte a les previsions de l'article 43 de l'LPAC, el qual estableix el següent:

“1. Las notificaciones por medios electrónicos se practicarán mediante comparecencia en la sede electrónica de la Administración u Organismo actuante, a través de la dirección electrónica habilitada única o mediante ambos sistemas, según disponga cada Administración u Organismo.

A los efectos previstos en este artículo, se entiende por comparecencia en la sede electrónica, el acceso por el interesado o su representante debidamente identificado al contenido de la notificación. [...]”

Al seu torn, l'article 42 del Reial decret 203/2021, de 30 de març, pel qual s'aprova el Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, estableix que “[...] las notificaciones por medios electrónicos se practicarán mediante comparecencia en la sede electrónica o sede electrónica asociada de la Administración, organismo público o entidad de derecho público vinculado o dependiente actuante, a través de la Dirección Electrónica Habilitada única o mediante ambos sistemas, según disponga cada Administración, organismo público o entidad de derecho público vinculado o dependiente, debiendo quedar constancia de la fecha y hora del acceso al contenido de la misma, o del rechazo de la notificación”.

Així doncs, la notificació a través la seu electrònica, juntament amb l'adreça electrònica habilitada, són els dos mitjans de notificació electrònics previstos per l'article 43 de l'LPAC, sense que la normativa inclogui el correu electrònic entre les possibilitats.

Per tant, amb independència que la persona física hagi manifestat la seva voluntat de relacionar-se amb l'administració pública a través de mitjans electrònics, d'acord amb el que s'ha exposat, l'LPAC únicament preveu la notificació a través de la seu electrònica i l'adreça electrònica habilitada com a mitjans electrònics per dur a terme la pràctica de notificacions, i no habilita l'ús del correu electrònic.

A la mateixa conclusió s'arriba en el cas de la pràctica de notificació de l'acord d'inici del procediment disciplinari al personal de l'Ajuntament, els quals si bé s'han de relacionar amb l'administració pública per mitjans electrònics pel que fa als tràmits i actuacions efectuades a raó de la seva condició d'empleat públic, d'acord amb l'anàlisi prèvia que s'ha dut a terme, l'LPAC no contempla l'ús del correu electrònic com a mitjà per dur a terme la pràctica de les

notificacions. I, en el cas que els tràmits i actuacions no s'efectuïn a raó de la seva condició d'empleat públic, el règim que cal aplicar és el mateix que les persones físiques.

IV

Finalment, sens perjudici del que s'ha analitzat a l'anterior fonament jurídic, hem de fer referència al fet que, fins i tot, i en qualsevol cas, tampoc sembla que el correu electrònic sigui un mitjà idoni per dur a terme les notificacions d'actes administratius, sobre la base del que s'analitza a continuació.

En aquest sentit, cal tenir en compte que l'article 32 de l'RGPD estableix que el responsable del tractament ha d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades per garantir un nivell de seguretat adequat al risc, prenent en consideració l'estat de la tècnica, els costos d'aplicació i la naturalesa, l'abast, el context i les finalitats del tractament, així com els riscos de probabilitat i gravetat variables per als drets i les llibertats de les persones físiques, entre altres, la capacitat de garantir la confidencialitat, la integritat, la disponibilitat i la resiliència permanents dels sistemes i dels serveis de tractament.

Això, s'ha de relacionar amb el que preveu l'article 41.1 de l'LPAC:

"[...] Con independencia del medio utilizado, las notificaciones serán válidas siempre que permitan tener constancia de su envío o puesta a disposición, de la recepción o acceso por el interesado o su representante, de sus fechas y horas, del contenido íntegro, y de la identidad fidedigna del remitente y destinatario de la misma. La acreditación de la notificación efectuada se incorporará al expediente. [...]"

I, alhora, l'article 56 de l'LRJPAPC:

"1. Les notificacions dels actes administratius s'han d'efectuar per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció per part de la persona interessada, o del representant o la representant d'aquesta, i també de la data, la identitat i el contingut de l'acte notificat. [...]"

A més, l'article 57 de l'LRJPAPC especifica quins requisits tècnics ha de reunir el mitjà electrònic als efectes de notificacions. En particular, preveu el següent:

"Els sistemes que les administracions públiques han d'emprar per a la pràctica de notificacions electròniques han de garantir el compliment dels requisits tècnics següents:

- a) Habilitar mecanismes per a permetre que la persona interessada conegui d'una manera efectiva que ha rebut notificacions a la seva bústia.
- b) Garantir la identificació de la persona interessada que rep la notificació.
- c) Acreditar l'acusament de recepció de la notificació per part de la persona interessada, i també l'acceptació o el rebuig.
- d) Disposar de mecanismes de xifratge de la via telemàtica mitjançant la qual es produeix la notificació, per a protegir la necessària confidencialitat de les dades.
- e) Garantir l'acceptació o el rebuig de la notificació, mitjançant els mecanismes de signatura electrònica."

D'acord amb aquests articles, cal fer avinent que el correu electrònic, si bé és una eina d'ús comú per a l'enviament i recepció de comunicacions, sobre la base del que s'ha exposat, no constitueix un mitjà electrònic vàlid per dur a terme la pràctica de notificacions perquè no reuneix els requisits tècnics establerts per la normativa, en especial el requisit que preveu l'article 57.e de l'LRJPAPC, relatiu a la necessitat que aquest mitjà garanteixi l'acceptació o rebuig de la notificació a través de mecanismes de signatura electrònica.

Conclusió

La normativa de protecció de dades habilita el tractament de les dades de les persones interessades per tramitar el procediment administratiu. Ara bé, l'ús del correu electrònic només està previst per a l'enviament dels avisos de notificació, excloent-hi expressament el seu ús per a la pràctica de notificacions.

En qualsevol cas, cal fer avinent que el correu electrònic tampoc reuneix els requisits tècnics que estableix l'article 57 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Barcelona, 6 de febrer de 2024